Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NGÀY THỨ HAI 31 JUILLET 1933 — MỖI SỐ: 0$06 — NĂM THỨ 20 — SỐ 6447

Lục tỉnh tân văn

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 203

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet PARIS (VIIIe)

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 1176

PHỤ-NỮ GIẢI-PHÓNG

Ý THỦ CỨU CỦA TÔI

Muốn giải vấn đề « phụ-nữ giải-phóng » nầy cho tận, có cần phải nhắc cầu chuyện lại cho rõ ngọn nguồn chăng? Tôi tưởng cần phải nhắc lại. Mà nhắc lại cho đủ, thì quá dài. Dài quá có khi mỏi mắt độc-giả mà ra một trí. E vậy có khi lắm! Chuyện chi qua dài, xem lâu, mỏi mắt một trí: chi tr chuyện nói về lê-nghi phong-hoa, can hệ cả nước cả dân, tưởng chắc độc-giả chư-tôn không phiền không trách. Mà độc-giả lại có chỗ vui mà đề ý đợi xem. Dường ấy tôi hết chỗ ngại-ngùng về nỗi giấy dài chuyện vắn.

Nhắc lại bài kỳ-thuật truyện luận đàm cùng bạn đồng-nghiệp trên xe điện, trước hết tôi nói:

« Tôi thầm nghĩ buổi nầy là buổi thiên-hạ đỏ khổ, tưởng các nhà ngôn-luận biết ưu-thế mẫn-thời, ngày những lần đèm, ưu-tư thân-tức, trù hoạch cho đặng mưu nào hay kế nào giỏi giải nạn cho dân, thì hay hơn là xướng vấn-đề « Phụ-nữ giải-phóng. »

Nội một câu nầy đủ cho tôi phải chịu kích-bác. Rằng: muốn cứu dân đỡ khổ, mà không muốn cho « phụ-nữ giải-phóng », thì không hiểu ý tôi muốn gì. Hỏi tôi hiểu « phụ-nữ giải-phóng » thế nào. Sau rốt lại còn có dạy rằng:

« ..... nền tảng kinh-tế thay đổi, thì những mối quan-hệ của xã-hội cũng tùy mà thay đổi. »

Nhớ có lời ông dạy, tôi mới hiểu rõ vấn-đề « phụ-nữ giải-phóng » ở nền kinh-tế mà ra. Chớ bấy lâu, tôi xin thú thiệt, bị có cái óc hủ lậu nó làm cho tôi lầm tưởng vấn-đề « phụ-nữ giải-phóng » là một vấn-đề tối yếu, hệ-trọng cho nền phong-hóa nhà Nam. Lại hễ hệ-trọng cho phong hóa, thì, tự-nhiên, hệ-trọng cho Dân-tộc, can-hệ cho Quốc-thể. Tôi nào dè vấn-đề tối yếu nầy can-hệ về kinh-tế. Bởi vậy ông Chơn-lý ở bao Tiếng Long, Huế, nghe một lời dạy của một cô-giáo như vậy, mà ông hiểu cô nhiều hơn mấy trăm lời của tôi luận-đàm cùng đồng-nghiệp hữu:

« Tôi cũng muốn khuê-« môn bất-xuất, tôi cũng « muốn nội-trợ tề-gia lắm, « song ngặt vì chồng tôi làm « việc không dủ nuôi tôi và « bảy con tôi, thành thử tôi « phải kiếm một cái nghề « làm để đủ tiền mà nuôi sự « sống cho cả gia-đình tôi. »

Dường ấy, quả như ý tôi tui liệu từ trước, vấn-đề « phụ-nữ giải-phóng » nầy phần vân. Một hạng vân-minh như ông Chơn-lý, là hạng tân-học, nghe rộng thấy xa, nghĩ cho vấn-đề « phụ-nữ giải-phóng » can-hệ về kinh-tế. Một hạng hủ-lậu như tôi, hẹp thấy, nghĩ cho vấn-đề « phụ-nữ giải-phóng » can-hệ về phong-hóa nhà Nam, can-hệ về Dân tộc và Quốc-thể. Bởi vậy đang lúc thiên-hạ đỏ khổ, tôi không chịu luận bàn vấn-đề « phụ-nữ giải-phóng ». Tôi muốn xin các nhà ngôn-luận lo mưu nào hay, kế nào giỏi giúp bạn đồng hương, khỏi cơn đói lạnh.

Biết rằng dân Nam-kỳ nầy, nếu không thế vậy-vùng cho khỏi hung niên, thì chắc nằm co mà chịu, chớ chẳng biết trông cậy ai, đem lời mà cho ăn no mặt ấm. Ấy cũng bị cái óc hủ-lậu của tôi khiến tôi nghĩ: « Ước như tôi không thế chi độ thế nhi, có bữa sớm không bữa tối, như nhiều nhà gặp buổi khó-khăn nầy, tôi phải liệu sao, nói sao cho an lòng vợ-con? Chắc tôi phải nói với vợ tôi như vầy:

« Mình ôi, ở nhà rán mà « lo thờ mẹ nuôi con, để tôi « đi lo kiếm thêm công-việc « làm cho có dủ tiền đắp « đổi. »

Tôi không gan dạ nào nói với vợ tôi như vầy:

« Mình để tôi ở nhà thờ « mẹ nuôi con, mình đi « kiếm thế làm-ăn, lấy tiền « đắp-đổi. »

Thoản lại, hưng niên đói lạnh, khác nào cơn ly-loạn cuộc đời. Vì dụ như gặp cơn loạn-lạc như thế, ai làm trai biết mình nợ nước phải đền, cho vẹn quốc vương thủy-thổ, thì ai lại không dạy vợ:

« Mình ở nhà thờ mẹ « nuôi con, để tôi ra giữa « chiến-trường, làm đền nợ « nước. »

Mấy ai nói:

« Mình để tôi ở nhà thờ « mẹ nuôi con, mình mau ra « nhập ngũ tùng chinh, cầm « thương lên ngựa! »

(*Mai tiếp*).

MỘNG-HUÊ LÂU.

NHỚ ĐỌC
ở trương 4, tiểu-thuyết:
Võ Phi Long
của VAN-SỸ.

Phụ-nữ giải phóng

Cảm tưởng của tôi đối với đội banh tròn phụ-nữ ở Cantho

Trước khi cầm cây viết mà bàn đến cái vấn-đề trên đây, tôi vẫn biết thế nào trong phần nhiều chỉ em hàm mộ thể-dục sau khi xem bài nầy rồi cũng cho tôi, sau quả ư giữ lấy cái óc hủ-lậu của tổ-tiên ta trong mấy ngàn năm nay.

Nếu chỉ em mà tưởng cho tôi có cái óc như thế là chỉ em lầm to. Có lẽ chỉ em biết rằng: từ ngày cái phong-trào phụ-nữ giải phóng trận đến tam kỳ ta đây, thì *biết bao nhiêu cái gia-đình khán-khích, thuận - hòa vì nỗi nữ-nam trực-tiếp mà phải tan rã.*

Những cái gương: vợ xa cách chồng cũng bởi « bình-bồng » vân vân... sao chỉ em không soi lấy mà tỉnh ngộ lại để cho chung lợi-dụng-chị em làm cho phong-hóa tốt đẹp, qui báu của nước nhà phải suy đồi.

Chị em chớ lấy cau: dời vân-minh thì ta phải tân-tiến. Tân-tiến là tân-tiến cái hay, chớ cái dở, cái quái gở ta cũng tân-tiến hay sao?

Trước khi muốn so-sánh với phụ-nữ Âu-mỹ, chị em phải xem xét lại địa-vị của mình đã.

Việc tề-gia nội-trợ chị em lo trọn vẹn chưa? Chị em có tiêu đủ sức mướn vú nuôi con, đủ sức mướn bồi bếp lo việc cơm cho chồng của chị em, có đủ ngày giờ ngủ đến mặt trời lên cao chăng? Tôi chắc rằng không.

Nếu nói không thì bé trong chỉ em chưa lo xong thì bề ngoài chỉ em có thể nào mà tân tiến đặng.

Phần nhiều chỉ em không hiểu rõ tương tận bổn tiêng phụ-nữ giải phóng. Chị em có biết tự vì đâu mà sanh ra cái danh? Như có quên tôi xin nhắc sự lược lại cho chị em tường: Bến Tàu, hồi đời Mãn - Thanh, các cô gái con nhà quí tộc đều bó cẳng khuê-môn bất xuất, đi đứng không được thong-thả, bất tiện lắm. Bởi vậy trong lục loạn ly, khó mà trốn thoát, phải đành chịu chết dưới ngọn gươm, mũi súng vì tinh của thù tặc, cho nên sau khi Tôn-trung-Sơn đoạt kỳ sở nguyện rồi, thì phụ-nữ trong nước mới vận-động nỗi lên cải-cách trước cách-mạng « *phụ - nữ giải phóng* ». Nghĩa là cổi bỏ cái tục « *bó chơn* » ấy đi.

Chị em xem đây, chỉ em khen hay là chê?

Thầy người rồi nghĩ đến ta, theo ý tưởng của chị em ra sao tôi không biết, chớ về phần tôi thì tôi lấy làm tủi hổ lắm.

Chị em có cần chi ra sân banh tranh dấu với anh em nam-tử mà mới cho là thể-thảo. Kia gánh nước bửa củi, cuốc đất trồng rau, trồng bué không phải là một môn thể-thảo hằng ngày của chị em trong gia-đình hay sao, mà chi em phải đem thân liễu yếu đào thơ làm trò cười cho công chúng???

Đến đây tôi xin ngừng bút và mong mỏi sao chị em hãy tỉnh ngộ ăn-năn lại thì tôi lấy làm hạnh phúc. Còn về phần trách cứ, mảng chưởi của chị em nào bất đồng ý-kiến, thì tôi xin vui lòng mà nhận lãnh.

Nếu được ý như nguyện của tôi, thì hoặc may phong-hóa của nước nhà khỏi phải suy đồi để bại cho dân cho nước.

VĂN HOA (Tân-vạn)

Vụ quan Tham-biện Maigne

Lời buộc tội của chưởng-lý và lý lẽ chữa tội của trạng-sư

(*Tiếp theo*)

Trong phiên tòa thứ tư nhóm để xử ông Tham-biện Maigne có ba việc quan-hệ, là lời buộc tội của chưởng-lý và lời chữa tội của hai ông trạng-sư bình vực cho bị cáo nhơn.

Chưởng-lý buộc tội có nói đến cái đời của Maigne từ khi ở Thuộc-địa Học-đường ra cho đến khi làm quan ở trên Cao-miên. Ở Battambang bốn năm, Maigne có sức làm cho quan trên tin cậy. Ấy là cái mục-đích của va. Nhờ được lòng tin cậy của quan Công-sư nên Maigne mới bắt đầu gian lận.

Rồi chưởng-lý thuật lại kỳ những việc gian lận của bị cáo. Thuật xong, ngài lết luận

— *Thưa qui ngài, tôi đã nói xong: tôi xin lỗi vì đã nói lâu. Tôi muốn chỉ cho qui ngài thấy rằng tôi không dựa theo những việc mờ hồ, không có căn cứ, để buộc tội. Tôi buộc tội dựa theo những việc quan-hệ, nang nề »...*

Lời biện hộ cho bị cáo nhơn

Trạng-sư Coulhac biện hộ cho bị cáo nhơn trước hết. Ông đem ra mấy việc mà bị cáo nhơn làm cực nhọc, cần-cù, gia công vun tưới, tưởng gặt tiền của ông Cardin gởi, gian lận trong cuộc đầu thuế chợ. Trạng-sư Coulhac bàn kỹ mấy việc. Bàn xong, ông kết luận: « Tôi có thể xin hỏi quan chưởng-lý: « bằng có ở đâu? Không có bằng cớ buộc tội bị cáo nhơn, thì bị cáo nhơn vô tội ».

Trạng-sư Coulhac xin tòa tha bổng bị cáo, ông nhắc lại cho tòa nhớ rằng Maigne vẫn là một viên quan siêng năng giỏi dân, được quọn trên yên chuộng.

Rồi ông thuật lại các việc của Maigne. Trong công việc xử kẻ Maigne có làm việc bất thường. Ông Herfel, khi vụ mất tiền phát giác ra, có đòi viên quan Cao-miên là Peck Khut lên để hỏi: « Anh hãy nói coi anh làm với tên Maigne những việc gì? »

Thế là Maigne chưa bị can vào án, mà thành ra đã bị can vào rồi. Cái người khá nghi là ông Herfel. Trạng-sư có thể nói rằng cả cái án Maigne nầy là do ông Herfel gây ra.

Ông Lalung Bonnaire có kể một chuyện khá nghi trong vụ nầy. Vì sao, Peck Khut, quen biết, thân thích với Maigne mà lại đổ trọn lỗi cho Maigne

Theo lời Maigne và ông Legros là người chứng thì có lẽ vì Peck Khut muốn khỏi bị tòa án Cao-miên xử.

» Nhưng ai hay cho Peck Khut cái mưu độ lỗi cho Maigne, để thoát khỏi tòa án Cao-miên? Peck khut không lanh, dẫn nói bày được mưu ấy đâu. Không chừng có kẻ xúi va. Ai xúi biểu? Cái người dám sửa đổi giấy tờ nhà-nước, cái người lợi hui như ông Herfel mà có dịp lại vàng với Peck Khut thường thường, thì có lẽ người ấy xúi chớ ai.

Trạng-sư Lalung Bonnaire cũng đem ra từ việc một mà nghiên cứu xem xét. Phần nhiều là tòa bàn cải về những việc mờ hồ, không căn cứ vào dân cả. Chi co v i việc có bằng cớ, thì trạng-sư Lalung Bonnaire đem ra bàn, rồi đành đổ cái lý lẽ bước lui.

Tóm đành lại, để chiều thứ bảy mới nhóm tiếp để nghe trạng-sư biện hộ, rồi nghị án.

Tin thêm. *Tòa đã tha bổng ông Maigne.*

MỘT HIỆU TRÔNG RĂNG Ở CHỢ-LỚN BỊ HỎA TAI

Người ta nói lửa ky nước: nên mùa lửa theo mùa nắng, chớ không theo mùa mưa. Lâm đa! Đừng tưởng vậy mà lầm đa! Nếu hằm thật vậy, chiều bữa qua 30 Juillet lối 6 giờ, đà không có tiếng dân bà ở hiệu Ng.-nhựt-Như, trông răng, số nhà 207 đường Thủy-binh, là ở xin người cứu cấp. Thì trong mùa mưa dào mà lửa phát cháy. Cháy không kịch-liệt nên nỗi chữa không nổi mà cháy tiêu; nhưng bởi cháy không ai hay, thấy khói không ai tưởng. Chừng nghe tiếng dân bà kêu xin tiếp cứu — vì lửa cháy tại thang lầu, nên dân bà trên lầu không ngã chạy — người hàng xóm mới hay, bắt thang trèo lên cứu người dân bà sẩy đem xuống, trước khi thủy-xa hai thành chạy đến.

Chưa rõ tại sao mà cháy và tổn hại là bao; duy biết không hại đến mạng người là qui!

NHỮNG NGƯỜI TRÚNG SỐ CỦA ĐÔNG-PHÁP HỌC-XÁ LÃNH TIỀN Ở ĐÂU?

Trong một số báo trước chúng tôi đã có chỉ chỗ lãnh tiền cho những ai trúng số của Đông-pháp Học-xá. Vì có một vị độc-giả gởi thơ hỏi lãnh tiền ở đâu, nên chúng tôi xin nhắc lại rằng: ai trúng xin đến Đinh Thượng-thơ Nagh ký ở đường Lagrandière, Saigon, kiếm ông Striedter, quan Thanh - tra Chánh-trị, để lãnh tiền.

Tin vắn

Nạn cháy rừng là một cái hỏa tai ghê gớm, dáng sợ hơn hết. Lửa đã đốt một khoảnh rừng nào, thì đốt luôn cả mấy tuần, một hai tháng mới tắc.

∴

Tin ở Marseille cho hay rằng mới đây ở gần Marseille, có hỏa hoạn. Lửa đốt gần 15 ngàn thước rừng. San-đâm, linh chữa lửa, binh linh, dân sự, hiệp lực cô chữa song lửa đến bảy giờ vẫn còn.

∴

Vì có một người dân bà ta là Châu-thị-Dung, ở Giadinh, bị mất trộm, có bớt xét nhà Trần-thị-Phương, chứa đồ gian, có bắt được, ngoài ra những món đồ ăn trộm, một cái mặt nạ bằng nỉ đen. Sáu anh gian manh đã bị bắt. Có lẽ cái mặt nạ sẩy, các anh nầy dùng để bắt chước mấy cậu cướp bên Huê-kỳ.

∴

Người giàu nhứt bên Huê-kỳ là André Mellon. Gia-tài ông ta được hai mươi bốn ngàn chín mươi hai triệu đồng đô-la. Huê-lợi của ông ta mỗi năm gần 60 triệu đô-la. (Mỗi đô-la, bằng hai đồng rưỡi của ta).

NĂM 1776

TRUNG-HUÊ

PHÙNG-NGỌC-TƯỜNG

mài quốc cầu vinh

(Tiếp theo)

Điệt Ngô-bói-Phu tân bại cơ đồ, bỏ nó chúa mai lăn rồi, Tường mới dưỡi Trương-tôn-Xương, thối binh về ranh Hà-Bắc (1). Bấy giờ Trương-tác-Lâm mới viện thân binh trông Phụng-Thiên (Mãn châu), viện lũng-trấn Hắc-long-Giang đem vào mã-kỳ qua với tổng-trấn Kiết-Lâm kéo đại binh qua giúp. Tổng-ủy-giới-Thạch xem thế mây mình khó thắng nổi, mới viện Diêm-tích-Sơn Sơn-tây với Phùng-ngọc-Tường ra binh. Phùng lãnh đi tả-chi đánh Trương-tôn-Xương Sơn-đông, nói đàng xe-lửa lên lấy Thiên-Tân. Tổng-ủy-Thạch đi trung quân đánh Trương-tác-Lâm, nói đàng xe-lửa lên Bắc - kinh. Diêm-tích-Sơn đi hữu dực, sợ Lâm xua binh đại chiến với Tường, Diêm-tích-Sơn đốc quân đạp Vân-lý-trường thành qua lấy Bắc kinh. Lâm cho Trương - tác - Lâm bại binh khong đảng sẽ, vì Thiên-Tân với Bắc-kinh đã mất, phải chạy tuốt về Phụng Thiên mà lánh. Tường - giới - Thạch bày binh bố trận rất hay. Trương-tác-Lâm bại binh bỏ chạy. Phùng-ngọc-Tường lấy Thiên-Tân rồi xua binh qua lấy Bắc-kinh đang lập công lớn sau giành lấm chú Bắc-kinh, không dè Phùng qua tới Bắc-kinh, thì Bắc-kinh đã về tay Diêm lấy. Thấy bỗn của thành đóng chắc. Phùng muốn ra tay công phá. May Tường biết trước, chạy tới phân giải, Phùng mới an lòng.

Trương tác-Lâm cùng tổng trấn Kiết - Lâm, tổng-trấn Hắc-long-Giang chạy về Phụng-Thiên, bị kẻ thích khách mà thác.

Qui nhứt thống rồi. Phùng bất bình Tường phân phát không đều, kéo binh về Hà-Nam mà ở, để cho Diêm-tích-Sơn thống-lãnh Sơn-tây, Bắc-kinh và Thiên-tân. Thừa lúc Thạch - hứa - Tam, Trương - phát - Khuê dấy động, Phùng-ngọc-Tường ra binh phá Sơn-đông quyết đánh xuống Tứ-châu, lấy Namkinh cho đặng. Chẳng dè bị Tường-giới-Thạch mà lán bài cơ đồ, rút binh tăng trở về Hà-nam mà trú. Tuy vậy mà Phùng cũng còn của nhiều. Thật bại thì thất bại chớ cũng còn binh quyền lớn, nha trảo đông. Sự Tường-giới-Thạch có hận mà trù diệt mình. Phùng đối mà điềm mới đem cả mấy muôn binh theo đạo Vi-nay mà Phùng đóng Huê-kỳ bảo-bọc cho một lúc chẳng vừa, Phùng mới đàng ở an tại Hà-nam đỡ ngày Tường-giới-Thạch ra binh đánh Nhựt-Tường của Phùng với Diêm trợ lực. Cả hai chiu. Mà khi Tường nấy ăn soái cho Hà-tăng Khám cầm. Diêm Phùng giận bỏ đi, không giúp mà không them nói. Ngoài mặt cũng giả tình huynh-đệ như thường. Nay Trunghuê bại binh đình chiến với Nhựt, giao kết hân-hỏi rồi Phùng lại nhảy ra mượn quốc-thủ làm danh nghĩa mà đánh Nhựt. Ấy là Phùng muốn phá chơi sao chớ. Chớ Tường với Hà còn thua, tài gì Phùng mà dám cự. Chẳng dợi Nhựt trương bình đánh Phùng, cũng biết hễ Phùng chiến với Nhựt, thì Phùng cả thắt. Tường Phùng cũng tự biết lấy mình, đợi gì ai nói. Thế mà Phùng quyết đánh là ý gì? Phùng vì nước vì dân, hay là vì danh vì lợi ???

Trước kia thiên-hạ lầm tưởng, Phùng mà đánh phá Nhựt là tại có Russie sau lưng. Rút-xi thấy Nhựt tung hoành, chiếm đất đoạt thành Trunghuê lại còn muốn xâm lăng bờ cõi của Nga Sô-Việt, nên giận cảm càng cho Phùng, giúp binh lương cho Phùng, đánh Nhựt chơi cho bỏ ghét. Chẳng dè không phải vậy. Nga Sô-Viết Trung-Nhựt, Nga biết rõ từ đầu chí đuôi. Nga thấu tỏ chơn tóc Lẽ rằng, Nga đã cân hết đâu lợi đâu hại, cho nên Nga toà quang thành bại. Có lẽ đâu nay Nga lại vì một Phùng ngọc-Tường mà phải chịu hao tổn là ý gì? Đang lợi gì? »

Nghe lời giải của sứ Nga, mới biết Nga vô can dự. Phùng đấy binh đây rồ vì danh lợi tư. Phùng đánh Nhựt tức là hiệp với Nhựt, giúp kẻ cho Nhựt chiếm thêm đất Trunghuê. Bằng chẳng vậy, thì Phùng, thấy Nhựt giúp Tuyên-Thống phục hồi, làm chúa Đông - tam - tỉnh, Phùng cũng muốn như Tuyên - Thống vậy chăng? Phùng tư thống với Nhựt, giả ý đánh Nhựt, cho có cớ cho Nhựt trương binh chiếm Sát - cap - Nhi, Bắckinh, Thiên-tân, Hà-nam, Sơn-đông, lấy trọn Hà-bắc, cho Phùng lên ngôi như Tuyên-thống ở ngôi Mãn-châu vậy. Hay là Phùng thọ tiền bạc của Nhựt, đánh làm cớ cho Nhựt tấn binh? Dầu thế nào, Phùng ra binh đánh Nhựt hôi nầy, ai cũng biết Phùng mãi quốc cầu vinh. Sự phạm tờ đình chiến mà sanh rối, Chánh-phủ Nam kinh sai Bàng bình-Sơn cử đại binh lên Sát-cáp-Nhĩ, truyền cho Phùng phải lập tức bải binh. Như Phùng không rải mạng chánh-phủ, chịu bải binh rút về Hà-nam thì thôi. Bằng Phùng cải-linh, Bàng-bình-Sơn đánh Phùng, chẳng dợi Nhựt khỏi hưởng điều binh mà sanh hậu hoạn.

Nghĩ Trunghuê đang cơn thanh nghiêng nước đổ, có tay danh tướng như Phùng-ngọc-Tường nay ngộ phải chơi. Phải hỏi vì quốc vong gia, phơi gan trải mật, thì Phùng ganh-ghét hơn-giận, nản an ở nhà. Chúng Trung-huê bại binh, mất đất, mất thành rồi, Phùng nhâm đèo dạng, nhảy ra xưng hùng xưng bá, thừa nước đục thả câu. Ôi! nước mà chừa đầy những tay như vậy, an cho hết cơm, ở cho chật đất, chớ có mong gì: « Thống sĩ thập niên, vọng thành công ư nhứt nhựt. »

Thấy vậy, nghĩ lại mà thương!!!

LÂM-VĂN-NGỌ.

Giá báo

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Mỗi số	0.06

Vì lên điện cúng Bà mà chín người phải bỏ mạng

Xưa nay những sự tin-ngưỡng nước nào cũng có, nước thì tin-ngưỡng về đường phật-thần tôn-giáo ; nước lại tin-ngưỡng về tà-mi đị-đoan, nhưng các nước Tây-Âu ngày nay cái nết thang trình-độ văn-minh lên cao chừng nào, thì nền tà-mi đị-đoan mỗi ngày càng thấy lợ là trụy lạc, chỉ còn một ít nước ở miền Á-Đông nầy, như là phía nữ-lưu thì cứ đua-mi thành-thần, mê tín ma-qui hơn hết.

Sao lại gọi rằng đua mi thành thần, mê tín ma, qui ? Là tục ta hễ có vang mình sốt mẩy, sổ mũi nhức đầu hay là đau đớn chút gì, thì đem ba cái giấy tiền vàng bạc là đồ giả đốt mà hỏi lộ với qui thần. cầu xin phò-hộ cho mình được tai tiêu bịnh giảm. Vì sao mà phía nữ-lưu lại có cái óc mê-tín như thế?

Vì xưa nay phần nhiều trong đám nữ-lưu cái khối trí não còn trống trải tối tăm, chưa có ấp thọ ánh sáng văn-minh chiếu vào, chưa có cụ bị tài-liệu học-thức dầy đủ, nên nhưng sự tà-mi đị-đoan hay nhiễm vào, làm cho mình phải điên điên đảo đảo, tinh tình mê mẩn, dầu cho lâm lạc thế nào, cũng khó mà hỏi đâu hỏi ngộ.

Mới cách vài tháng nay đây, tại Cholon có chàng người dân-bà kẻ đem hương-đăng trà-quả, người đem lễ vật bạc tiền lên điện cúng Bà, trong đó có người vợ của một thầy Hộ-trưởng, với mấy người kia đều là chị em quyền-thực, cả thảy chín người đắc nhau lên cung trên Điện tại tỉnh Tây-ninh, rồi ở lại nghỉ đó một đêm, qua bửa sau về tới nhà đều phát ra một chứng bịnh rất hiểm nghèo, nóng lạnh mê mang, tâm thần hoảng hốt, thuốc Tây thuốc Ta đều đủ, nhưng bịnh càng ngày càng trầm trọng, chẳng thấy thuyên giảm chút nào. Cả thảy chín người đều thọ một bịnh in nhau, tiền bạc đỗ ra, chay thuốc chạy thầy, tốn hao chẳng biết bao nhiêu mà kể. Rốt cuộc chỉ có một người thoát khỏi tay qui vô-thường, song còn đa đoc xương, máu hết thịt tiêu, hình thù ốm nhơ tàn tà, còn 8 người kia mỗi người đều lành một cái quan-tài, rồi tư biệt dương trần mà về miền âm-cảnh. Vợ thầy Hộ-trưởng ấy chỉ để lại cho chồng mấy đứa con thơ, con mấy người kia, kẻ thì phải vợ xa chồng, người lại phải con lìa mẹ đau đớn biết là dường nào.

Thâm thay cho mấy người ấy, chẳng nại dầm mưa giải nắng, chẳng quản lội suối treo non, đâu cực khổ mệt nhọc thế nào, cũng quyết một lòng lên cho tới điện mà lạy Bà, khẩn Bà và cầu xin cùng Bà phò hộ cho thân-cường thể-kiện, đặng ở đời với cha mẹ chồng con, nào có đe đâu lên đó mà nhờ một cái chết vào mình, rồi phải thêm thiệt mệt giác oan hồn, ra người thiên cổ, thì buồn thâm biết là chừng nào !

Ấy là sự rủi ro xảy ra tại Cholon. Tôi đã tai nghe mắt thấy rõ ràng, nên phải đăng lên mặt báo cho anh em chiem xem mà đề phòng trong khi lên Điện. Còn các chỗ khác thuở nay cũng nghe nhiều người lên đó rồi về đau đớn trăm-trề hiểm nguy, mà phải bỏ mạng.

Những người đi Điện về mà phải bỏ mình, như chuyện kể trên đây, là bởi cớ gì ? Bởi Bà không phò hộ họ chăng ? Hay là đồ cho sô mạng?

Tôi thiết nghĩ những người mang bịnh hiểm nghèo ấy, có ba nguyên nhơn :

1· Điện Bà là chỗ tuân-lịnh cao-sơn, thường hay có làm-phong chướng-khí, nên ai lên đó ở đêm ắc phải bị độc khí của núi non nhiều vào, mà làm hại.

2· Trên Điện hay có giông muỗi độc, hễ cắn đến mình, thì sanh ra một cái ác chứng khó trị.

3· Nguồn nước trên Điện có khi bị giông độc-trùng ác-thú đái vào, pha lộn với nước ấy, nếu ai không quen thủy thổ, uống vào ắt sanh bịnh hoạn, không phương điều trị.

Lại nghe có kẻ đồn rằng Tại Điện mỗi khi rầm lớn hay có những quân vô-loại hung-đồ, trà trộn lên theo, rồi làm phộc được hoặc chích vào trái dừa, hoặc bỏ vào nước uống mà hãm hại đồng-nhơn, rồi xưng mình là thầy thuốc trị bịnh cứu người, đặng thi hành cái thủ đoạn lấy tiền bỏ túi.

Nếu quả như vậy, thì Bà là một đấng anh linh hiển hích, sao những người đã có lòng tin-ngưỡng sùng bái Bà, mà Bà không phò hộ cho khỏi sự bịnh hoạn hiểm nguy, để chi người phải bị quân độc ác rắt nhơn và bị lam-phong chướng-khí mà phải hồ mạng ?

Tôi kể chuyện nầy ra đây là có ý để cho có bậc chi em xem mà đề phòng. Nếu ai muốn lên Điện cúng Bà, thì xin đừng uống nước trên Điện, đừng ở đêm, và chẳng nên đi trong lúc nắng nực nhiều quá, là trong lúc mới mưa, e có độc khí trong núi bay ra mà sanh bịnh hoạn.

Một người phỏng sự
NAM-HỒNG

Kết-quả cuộc đua ngựa ngày hôm qua

Tuần nầy trời mưa xối xả, độ nào về cũng ẩn ngược, bảo hại mấy anh « tuyệt-phẩm » trúc túi hết bộn, mặt mày nhăn nhó, bộ tịch buồn xo, trừ ra có hai người mà trời nhỏ phước cho trúng Double Event. Khuu Long - Hong dong Thạnh Có hai đồng mà trúng tới 1.147$. Lần nầy là lần thứ hai, có lẻ từ đây sắp tới sẽ có nhiều khi như vậy đặng làm cho công chúng ham mà trúc túi cho nhiều hơn.

∴

ĐỘ THỨ NHỨT

Hoi Hoa kỳ nầy đi từ tề nên ăn dư độ nầy. Ra đi một hơi về bổ Huynh Anh xa lắt. Lutine về ba Đam Bên về tư.

Hoi Hoa nhứt	1$80
— nhì	1.70
Huynh Anh nhì	3.30
Lutine nhì	1.90

∴

ĐỘ THỨ NHÌ

Hong phước Long nhỏ con hơn hết, mà đi thật tài, dẫn đầu ẩn Petite Poucette ba mình ngựa. Vang Đài cứ phát chót hoài mà cũng ráng về ba không phải dở. Phi Điểu về tư. Hong huê Nu về năm.

Hong phước Long nhứt	7$20
— nhì	1.70
Petite Poucette nhì	3.30
Vang Đài nhì	1.60

∴

ĐỘ THỨ BA

Hong Nhựt là con ngựa vô duyên, ngày chỉ tối cứ lụm cái hạng nhì hoài, đi với ngựa hay cũng về nhì, mà đi với ngựa tầm thường thì cũng về nhì. Hong Hoa mấy kỳ thua hoài, kỳ nầy nhờ trời mưa đi một hơi về ăn Hồng Nhựt hai mình ngựa. Mon Chéri về ba. Huynh Mai về tư.

Hồng Hoa nhứt	7$00
nhì	2.30
Hồng Nhựt nhì	1.40

∴

ĐỘ THỨ TƯ

Độ nầy ai cũng chê Khuu Long nặng, không thèm dềm xỉa gì tới nó, bởi vậy nó mới trúng đặng 0$83, theo cứ nó chạy hôm qua thì Đam bình Tay phải nhượng bước cho nó ngay. Vang tan Kỳ chở 47 kilos mà về ba cũng không phải dở. Tourbillon nhờ nài Nhâm cởi đi coi khá lắm. Phát ra Bosphore dẫn đầu trước Khuu Long và Tourbillon, đi lối 500 thước bết đề Khuu Long lên dẫn đầu trước Tourbillon và Vang tan Ky. Về tới mức ăn còn khoẻ ru. Tourbillon nhì. Vang tan Kỳ ba. Hong thanh Phuoc tư.

Khuu Long nhứt	10$30
— nhì	4.30
Tourbillon nhì	2.50
Vang tan Kỳ nhì	6.10

∴

ĐỘ THỨ NĂM

Ai mà đè Hong dong Thạnh ăn đặng độ nầy, có le nhờ trời mưa nó mới đi hay đó vậy. Nó dẫn đầu với Luttons cho tới mức về ăn Luttons một mình ngựa. Ô Hoa ba. Kim Liên tư.

Hong dong Thạnh nhứt	95$80
— nhì	8.60
Luttons nhì	6.10
Ô Hoa nhì	1.60

Double Event :
Khuu Long - Hong dong Thạnh lảnh đặng : 1.147$00 Có 2 người trúng mà thôi.

∴

ĐỘ THỨ SÁU

Félicité ăn độ nầy thật tài, dẫn đầu với Avant Coureur về ăn con nầy một mình ngựa. Ma tan Tạo về ba. Ô Van về tư. Fetiche II về năm.

Félicité nhứt	4$20
— nhì	1.60
Avant Coureur nhì	2.00
Ma tan Tạo nhì	1.60

∴

ĐỘ THỨ BẢY

Hong Thạnh ăn độ nầy hay quá ôm nhóm, ôm nhách mà ăn Belle Fleur coi đẻ quá. Vang Văn chắc bịnh, vì trong chuồn đã tẻ xiểu rồi, mà còn ráng về đặng hạng ba. Vang tan Long về tư. Durbuy Ba về năm.

Hong Thạnh nhứt	15$40
— nhì	1.60
Belle Fleur nhì	1.30
Vang Văn nhì	1.10

Trương-ông

Tổng-cuộc đua xe-máy đạp ở Nam-kỳ

Kỳ tranh vô-địch ở Nam-kỳ lảnh một cái đồng hồ làm giải thưởng

Bản Trị-sự lo việc sắp đặt của Tổng-cuộc có tế tựu nhóm ngày 25 Juillet 1933, do ông Saint- ol làm chủ tọa, và có nhứt định các điều sau nầy :

Đến ngày 3 septembre 1933 thì tranh vô-địch ở Nam-kỳ lảnh một cái đồng hồ làm giải thưởng.

Người dự cuộc đua phải đi trong một vòng độ 100 ngàn thước, đi tại Saigon, về cũng tại Saigon.

Đi riêng từ người, người nầy cách người kia năm phút đồng hồ, trước bửa đua, đúng 18 giờ, bắt thăm cho biết ai đi trước đi sau.

Đua không cho người theo dượt, song giọc đường Tổng-cuộc có trí người cắt cặp trong lúc rủi-ro. Một cô xe hơi cho một Vị giám cuộc đi theo sau mỗi người đua, và cũng có cho đồ phụ tùng theo nữa.

Xe libre được phép chạy

Nếu người đi trước bị người đi sau theo kịp, thì người đi trước cứ giữ đi phía bên phải, còn người đi sau thì bên trái, chàng được dùng dịp mà dượt lần với nhau, nếu bắt tuân thì bị bỏ không cho đua.

Đi và về tại đường lớn Norodom, chỗ đó có người coi chừng giờ.

Những người kể tên ra sau đây được dự cuộc tranh vô-địch :

Xã, Côn, Lượm, Yên, Sâm, Perhirin, Hường Champenois B. Lợi.

Cuộc lựa thêm

Lại có cuộc đua để lựa thêm người dự cuộc tranh vô-địch nhằm ngày chúa nhựt 20 août Người đua kỳ nầy là : Lang thiên, Maurice `g.v. Ngan, Phạm-dắt-Ngân, Nghi, Cho, Các, Ng.v.Huỳnh, Lý Lang, Dượm, Limme, Thông.

Kỳ nầy sắp ngay hàng cho chạy, hai người giỏi hơn hết thì được chọn cho đua kỳ tranh vô-địch, nghĩa là đi cho được hoặc 30 ngàn thước hay là trên 30 ngàn thước trong một giờ đồng hồ

Tổng-Cuộc.

KHI PHỔI YẾU.
nên dùng thuốc
PULMONIA
chữa bằng thảo-mộc
Sách tặng quý ông quý bà
E. LOGEAIS, Bach chỉ: Boulogne-sur-Seine
công khắp các bào chế khắp
Ở Saigon : J. MUS-SOLIRENE-SARREAU

Bentrele 22 Juillet 1933.

A Monsieur le Directeur de la Savonnerie Việt-Nam à Cholon.

Kính ông,

Tôi mắn đứng trông một cô bạn tâm giao tại bến xe Saigon mà hôm rồi vì vô ý dụng phải một mớ đồ nhẹ sửa xe làm cho bộ quần áo của tôi dính đầy những dầu nhớt.

Kẻ hắc là có nước nhuộm lại màu đen mà mặc chớ trông gì giặt rửa cho ra mầy vết dầu.

Song tiếc vì bộ đồ mới may, nghe lời anh em hay ngâm dầu sáng và giặt lại thời hết.

Lâm ý song không thấy hiệu, mầy vết dầu đã dính vẫn còn nết thâm chớ không hết sạch. May đâu có ông bạn bảo hãy kiếm Savon Việt-Nam, rẫu chừng với bộ đồ kia thì sạch chớ gì. Nhiều lần cũng savon còn không công hiệu nữa là thứ Việt-Nam, nhưng cũng làm thử xem. Vậy mà được vừa lòng, bộ đồ của tôi sau khi nấu bằng thứ savon của hãng ông thì mầy vết dầu còn hơi thâm thâm đã tiêu đi hết, được trắng lì như chẳng có dính mấy chi. Thật đáng khen. Hôm nay có mấy hàng nầy kính mừng ông là người đây công chế tạo được thứ savon tốt lành ấy và tôi cũng sẽ vì công nghệ của người mình mà giới-thiệu cùng các bạn quen nên xài Savon Việt-Nam của ông, vì nó được tốt hơn nhiều thứ khác.

Mấy hàng thành thật kính ông và chúc cho cửa hàng ông được đông-bảo chiếu cố.

Nay kính,

Signé. **TRẦN-CÔNG-GIỎI,**
à Bouvre-mile.

Nói thuở có Nguyễn-thị-Kiêm

ÔNG DIỆP-VĂN-KỲ SẼ DIỄN THUYẾT VỀ CÁC LỐI THƠ

Hội Khuyến Học Nam-kỳ cho chúng tôi hay rằng ông Diệp-văn-Kỳ, trạng sư chủ bút tờ Công-Luận, sẽ diễn thuyết về : « Thơ là gì ? Thơ mới, thơ cũ. Thơ Đông. Thơ Tây », tối thứ tư nầy tại nhà hội Khuyến học, đúng 8 giờ rưỡi.

Độc giả còn nhớ tối thứ tư kỳ trước có Kiêm, nữ tân văn kỳ-giả, nữ phụ bút cho Phụ-nữ-tân-văn, nữ tác giả thơ mới, có diễn thuyết về lối thơ mới. Ông Kỳ có nhiều chỗ chưa bằng lòng bài diễn thuyết của cô Kiêm nên khi cô Kiêm dứt tiếng ông liền chạy đi đăng tên, để diễn thuyết về lối thơ.

Có lẽ cuộc diễn thuyết nầy không phải là cuộc diễn thuyết tranh biện, nghĩa là diễn giả muốn nói gì thì nói không ai được cãi liền tại chỗ, cho nên trong giấy tờ mời của Hội Khuyến Học không thấy nói.

Vì một con « zê-rô »

MỘT ÔNG TÂY TRÚNG SỐ HỤT

Cái hại biên trật những số trúng trong một cuộc xổ số không phải là không thường xảy ra đâu.

Mới đây, một bạn đồng nghiệp của chúng tôi ở ngoài Bắc đăng trong báo rằng số 24 580 trúng 5000$ trong kỳ xổ số giúp Đông Pháp Học Xá.

Một ông Tây, phỏ công sư ở Quảng-yên, là M. Clere đó theo báo thấy mừng hùm, bỏ ngủ cả đêm, tính nấy tính nọ. Sáng bửa sau, ông tức tốc đi xe hơi xuống Hải-phòng để hỏi coi chừng nào ông lảnh tiền được.

Nhưng đỏ kỷ lại, ông thấy số mình trật. Tờ báo đăng số trúng kì quên biên con zéro. Số trúng 5000$ không phải 24 580 mà lại là 204.580 !

Institution NGUYỄN-TRONG-HY
-:- GIADINH -:-
TÉLÉPHONE N° 15

Ngày tựu-trường 1er Août 1933

Trường rộng-rải mát-mẻ, không trường nào bằng. Rộng ba mẫu. Cây cối nhiều
Thanh-tịnh đáng chỗ cho học-sanh học tập. Có sân riêng cho học-sanh tập thể-thao và đá banh.
Học-sanh của bổn-trường thi đậu trong mấy kỳ thi lớn.

Concours de Bourses Coloniales aux Ecoles Techniques de France : Phan-thông-Hỷ
Kỳ thi nầy ở Nam-kỳ chỉ lấy có hai người mà trọ Hỷ chiếm số 1.

Brevet Elémentaire: (session du 12 Juin 1933 .
Brevet d'Enseignement primaire supérieur. (session du 12 Juin 1933)
Diplôme d'Etudes primaires supérieures franco-indigènes (session du 26 Juin 1933).

Admissibles :

Hồng-văn-Bảy	B. E. P. S.
Trần-văn-Danh	B. E. P. S. et B. E.
Trần-trung-Dung	B. E. P. S.
Quách-mộc-Giáp	B. E.
Phan thông-Hỷ	B. E. P. S.
Nguyễn-văn-Triều	B. E.
Hồng văn-Fây	D. E. P. S. F. I.
Vưu-Bộ	id.
Huỳnh-văn-Khánh	id.
Trang-điền-Liêu	id
Trần-văn-Mảnh	id
Nguyễn-văn-Mười	id.
Phạm-văn-Như	id.
Lê-văn-Tề	id.

Admis définitivement :

Hồng-văn-Bảy	B. E.
Trần-văn Danh	B. E. P. S. et B. E.
Trần-trung-Dung	B. E. P. S.
Phan thông-Hỷ	id
Nguyễn-văn-Triều	B. E.
Hồng-văn-Bảy	D. E. P. S. F. I.
Huỳnh-văn-Khánh	id.
Trần-văn-Mảnh	id.
Trần-văn-Mười	id.
Lê-văn-Tề	id.

Ba trò Vưu-Bộ, Trang-điền-Liêu và Phạm-văn-Như qua session de Septembre 1933 chỉ thi lại Oral mà thôi.

Bổn-trường lại còn 18 học-sanh đủ phần sẽ dự thi session de Septembre 1933.

Năm 1933 là năm đầu mà học-sanh của bổn-trường dự thi các bằng cấp trung-học : kết quả mỹ mãn ấy xưa nay chưa trường nào đặng.

Kể từ 1er Octobre 1933 bổn-trường dành chỗ trong mỗi lớp hai với học-bổng (bourse d'internat) cho những học-sanh nam mà mới trong hai tháng Août và Septembre coi giỏi sự sẽ chọn là giỏi nhứt nơi trong đám nhứt trong mỗi lớp.

Bổn-trường sẽ bớt tiền ăn học 10%, à 20%, cho con em của mấy ông bà làm việc trong ty giáo-huấn.

Còn học-sanh học thêm một năm ở 4e année thì chỉ trả (bắt cứ ở trường nào đến).
Internes : 15 $00 ; externes : 8$00

Tiền ăn học năm nay bổn trường sụt xuống nhiều lắm, nhẹ hơn các trường khác.

	INTERNES		EXTERNES	
	Giá cũ	Giá mới	Giá cũ	Giá mới
4e Année	30$00	25$00	16$00	12$00
3e Année	28 00	24 00	14 00	11 00
2e Année	26 00	22 00	12 00	9 00
1re Année	24 00	21 00	10 00	8 00
C. Supérieur	20 00	16 00	6 00	5 00
C. Moyen	18 00	15 00	5 00	4 00
C. Elémentaire	16 00	14 00	4 00	3 00
C. Préparatoire	15 00	13 00	4 00	3 00
C. Enfantin	14 00	12 00	3 00	2 00

Ông bà nào muốn xin cuốn điều-lệ cứ gởi thơ cho bổn-trường.
Thơ tử xin gởi cho.
Đốc-học trường « NGUYỄN-TRỌNG-HY » Giadinh.

Xuất tiền bây giờ, mà có đại lợi về sau

Lúc kinh-tế eo hẹp lẽ thì tôi không mua hột xoàn, song tôi mua vì 2 lẽ.

Một là vì tôi nói vợ cho con tôi nên cần phải có chút ít hột xoàn ;

Hai là tôi đang dịp M. François Sự ở 68 Bd Bonnard Saigon bán rẻ quá (vì tình nghĩ) mà sẵn chắt của để dành cho con hậu nhựt ; tiền ít mà hột giá đáng bạc 2, 3 hồi trước, tôi mua rồi gởi viết thơ nay trước cám ơn M. François Sự sau mách giùm đồng-bang. M. F. Sự thật là người đáng tin cậy lời ông nói không sai

Vả lại, lòng nầy tôi không đám mua của ai, vì xe tôi có người quí, bon hốt đủ mà xoàn mới giá đáng 3, 4 đồng bán 100$, 70$, 80$ nên tôi lén mua tại tiệm M. F. Sự chớ ý hơn và ông có hẹn hết nghỉ, ai ai tôi mua mấy món đồ kỷ niệm thất rẻ, mà cái hột ông bịa thật tốt để dành sau, tôi rất bằng lòng sự tử tế thành thật của ông, nên tôi thà thật và cho phép ông đăng báo thơ nầy mà làm quảng-cáo gọi là cảm ơn ông thanh thật thật đãi tôi vậy.

TRẦN-VĂN-DẪN
Nghiệp-chủ (Cần-thơ)

Nuôi trẻ cần sự ăn uống về sanh, cho trẻ uống trà Chệt, sự hại về sức khỏe nhiều.

Nếu vậy, qui bà nuôi trẻ phải cho uống rồng **Trà Việt Trái**, thì trẻ em mau mập mạnh mẻ như trường. vì chỉ có **Trà Việt Thái** là có nhà nước thí nghiệm mà cấu chứng tại tòa mà thôi. **Trà Việt Thái** thơm ngon, uống mát mau tiêu dễ ngủ. M Phạm-hạ-Huyên, *36 Sabaurain Saigon*, chế tạo rất nhạp thời lịch sự, có bán khắp cõi Đông-Pháp thế mà còn cần ít nhiều Đại-lý, huê hồng nhiều thế lệ để — **Trà Việt Thái** mới là trà nên uống.

MUỐN BÁN

Một cái nhà trệt, ở nhằm chỗ phải thế, gần trường học Chasseloup Laubat.

Nhà ấy gồm có 6 cẩn, phòng ngủ có phòng trang điểm riêng sẵn tiêu máy, nhà nấu ăn bải bếp ở riêng và cũng có cầu tiêu cả thảy đều còn tốt cả.

Giá tính rất hạ, muốn mua luôn cả bàn, ghế, hay là nhà không cũng được, vì chủ xấp đi về xứ.

Ai muốn mua xin hỏi tại :
Số 29 đường Jauréguiberry (gần đường Barbet) từ 11 tới 12 giờ trưa và từ 6 giờ tới 7 giờ chiều.

Kính mời ông chủ nhà ở đường Mayer đã lại viếng căn nhà trệt số 29 đường Jauréguiberry, hôm Chúa-nhựt mới rồi, trở lại bản tính. Rất cảm ơn.

NHÀN ĐÀM

Ngồng a ngồng ...
Thày Ba kêu tháng nhỏ ở
Thắng ngồng ở nhà dưới đạ mót tuong chay lên
Ngồng. — Thưa thầy kêu tôi chi ?
Thầy Ba. — Mấy bữa chưng nầy mấy giờ không ?
Ngồng. — Ngó cái đồng hồ Weamingter treo trên vách.
Thưa thầy 7 giờ thiếu năm.
Thầy Ba. — Trọn mặt một cái rồi hỏi mấy nhớ tao dặn mấy mỗi 4 bữa đứng 7 giờ thì u năm làm cái gì hay không ?
Ngồng. — Dạ ... dạ bữa thầy tôi quên.
Thầy Ba. — Con bò con, bên chi mà mấy tên ngồng cùng phải, tao nói với mấy tao nhớ uống thuốc rượu « VỆ-SANH TỬU » của Nhị-Thiên-Đường nên tao ăn cơm đặng nhiều. Tao biểu mấy mỗi bữa chiều 7 giờ thiếu năm thì mấy rót sẵn một ly để đó cho tao. Đặng tao uống rồi đứng 7 giờ tao ăn cơm, sao mấy quên hoài vậy, đi rồi đi mãi. Lần sau mấy còn quên nữa tao đánh vắt giò lên cổ A-lê-cô-chon, hi-hi-hi...

二天堂約酒

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG VỆ-SANH TỬU

(Thuốc rượu Nhị-Thiên-Đường)

Thuốc rượu của tiệm Nhị-Thiên-Đường là một thứ thuốc rượu rất quí, đo nơi tiệm chánh ở tại Quảng-ông gởi lại; thiên niên trường-thọ đoạt tạo hóa chi công, xưa nay chẳng có rượu thuốc nào bổ dưỡng như thân ở đủ hòa huyết mạch, cường tráng tinh thần cho bằng thứ thuốc rượu nầy. Hễ uống nó thường thì mặt mày hồng nhuận; gái trai già trẻ, bổn tuna đều dùng được; thật nó là bá bộ Thanh dược; công hiệu như thần.

Nếu uống thuốc nầy thường thì dặng tiêu trừ bá bịnh, tinh thần khương kiện, dinh dưỡng toàn thân; khai tỉ kiến vị, máu me đều đặn nước da mịn-màng; nhưng người mà tiên-thiên bất túc, hậu thiên bất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đừa bà mà vàng da ốm gầy thì nên dùng nó, hoặc muốn an thai bảo sản, thì uống thứ thuốc rượu nầy khỏi lo hậu hoạn.

Ấy là một thứ thuốc **Vệ-sanh** rất nên bổ dưỡng.

Chủ trị những bịnh kể ra sau nầy:

1° Người còn thiếu niên mà dùng nó thì khỏi sự tiên-thiên bất túc.
2° Người trung niên mà uống nó thì khỏi lo hậu-thiên thất điều.
3° Người lão niên mà uống nó thì khỏi lo bịnh khí suy huyết kiệt.
4° Đờn bà con gái mà dùng nó thì khỏi lo bịnh hầu thất điều.
5° Người vận nhơn mà dùng nó thì có ích về thân-trí mở mang.
6° Người thương-cổ mà dùng nó thì có ích vì cả ngày không biết mỏi.
7° Những kẻ bổ thuốc A-phiện mà dùng nó thì có ích vì nó khỏi phục nguyên bịnh.
8° Người không có con mà dùng nó thì ắt nhiều con cháu.

Cách dùng: *Mỗi bữa trước khi đi cơm nên phải đồng hồ tay theo sức mình mà uống.*

Cứ mỗi ve lớn là..... 1$70
Mỗi ve thường ve nhỏ là..... 0 28

Chư-tôn hãy nàm cho kỳ cái nhãn ông *Phật Mập* của hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG thì mới khỏi lầm thứ giả uống vào sanh bịnh.

Muốn bán
—ɕoo—
xe-hơi FIAT 16/18
mã-lực số C. E. 566
CÒN MỚI
có đủ đồ phụ tùng
Xin hỏi nơi bon-quán:
IMPRIMERIE DE L'UNION
57, rue Lucien Mossard
SAIGON.

Sách mới
Sách
LA PART DE L'ENCENS ET DU FEU
(*Phần hương - Hỏa*) của ông Dương - tấn - Tài, phó đâu-phòng Dinh Hiệp-lý, có Chánh-Phủ Nam-kỳ chủ - trương và được Hàn-lâm-viện khoa luận-lý và chánh-trị bên Pháp khen tặng
MENTION TRÈS HONORABLE
Có trữ bán tại nhà-in Nguyễn-văn-Của, *57 Rue Lucien Mossard Saigon*; mỗi cuốn giá **2$50**.
(Hết thứ 2$00).

KINH-PHONG
cùng đầu nhức gân cốt
chóa khỏi bằng
RIỆU BỔ KOENIG
Toniques nerveux du R. P. KOENIG
có sách tường giải phương thị-nghiệm
LOGEAIS
24, Rue du Sâlly, BOULOGNE-s. SEINE (France)
Bán ở các nhà bào-chế
Ở Saïgon: J. MUS-SOLIRÈNE-SARREAU

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 31 Juillet 1933.

	10 F.00	10F.00
Nhà nước.....	10 F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp.	9 84	9 84
Banque Fr. Chinoise..	9 86	9 86
Banque de Saïgon.....	9 84	9 84
Financ. Fse. et C.....	9 84	9 84
Hong-kong Shanghai...	9 84	9 84
Chartered-Bank.....	9 84	9 84
Sie Annamite de Crédit.	9 84	9 84

MÈ CỐC

Gia cho đến nhà-máy Cholon, bao lao luôn giá lần 68 kilos

Paddy pour riz de choix....	2$15 à 2$30
Paddy pour riz numéro 1....	2.05 à 2.10
— n° 2,40/0 Japon..	1.85 à 1.90
— n° 2,50/0 Java..	1.75 à 1.80
Paddy alimentaire.....	1.65 à 1.70

ĐOẠN-THIÊN TIỂU THUYẾT

Buôn Á-Phiện lậu

của HỒ-VĂN-NHƠN

II.— TRẦN-ANH-HÙNG

(Tiếp theo)

— Nếu vậy theo ý anh tưởng thì một trăm cân á-phiện ở trong phòng nầy phải không ?

— Phải.

— Vậy thì đưa 2.000$ 00 đây, tôi đọn đi cho.

— Nhưng nói không có á-phiện ở đây thì sao ? Thầy phải để cho tôi kiếm đã chớ ! Thầy nghe lời tôi lại khóa chặt rồi cái về cửa sổ đi rồi lại « hai đứa mình » kiếm chung.

Tôi vưng lời nó, lại đóng cả hai cái cửa. Xẩu hổ quá ! Lúc đó, một là tôi thẹn với lương tâm, hai là tôi thẹn trước mặt thằng Trần-anh-Hùng nên tôi làm coi bộ chăm chạp lắm. Đóng rồi hai cái cửa, anh ta xăn tay áo lên, rồi dở ngăn tủ nầy, kéo hộc nọ một hồi lâu lắm. Kiếm khắp cả mấy cái tủ mà không được gì hết, anh ta bèn ngồi chồm-hổm dưới đất coi xét từ miếng gạch, từ cái ổ khóa. Kiếm gần nửa giờ đồng hồ, coi bộ anh ta đã mệt dữ rồi nên anh ta lại ghế ngồi đốt thuốc hút mà suy nghĩ :

Trong mười lăm phút đồng hồ, không ai thốt một lời. Suy nghĩ một hồi rồi anh ta vỗ tràn coi bộ vui mừng lắm, và nó một mình : « Vậy mà nãy giờ không nghĩ đến chỗ !

Anh ta chạy lại chỗ tủ kiếm, bắt ghế dòm trên nóc tủ coi có vật gì không, rồi trở xuống rờ rẫm từ miếng ván, từ cây đinh. Chẳng bao lâu anh ta mỏe tới lấy cây dao nhỏ ra vặn bốn năm con ốc ở dưới đáy tủ. Lấy hết mấy con ốc ra rồi, anh ta nhẹ nhẹ trên miếng ván. Tấm ván bật lên, bày ra hai ba chục gói, gói nào gói nấy cũng lớn xộn năm coi lớp lang thứ tự lắm : cái tủ tới hai đáy.

Cái thứ tủ hai đáy (double fond) không phải là một chuyện lạ, hay là bí mật. Song nếu gặp tôi, tôi kiếm giỏi cũng chưa ra. Vậy mới biết cái thứ ít học như Trần-anh-Hùng mà có chỗ còn khôn hơn tôi.

Thấy anh ta đứng trân trân ngó mấy gói á-phiện, tôi bèn lại gần hỏi :

— Kêu được á-phiện rồi, anh chịu đưa tiền chưa ?

— Khoan đã chớ. Một mình tôi, tôi chuyên vận mấy cái gói nầy thì lâu lắc quá, lại còn sợ bị bộ nghi chi bằng thầy giúp tôi, mỗi đứa đem vài gói ra xe, cho mau.

Sướng chưa ? Mình đã không cáo vụ nó giết người, không mạch rằng nó buôn á-phiện lậu bây giờ nó lại còn cả gan biểu mình phụ lực với nó mà chở « cơm đen » đi, nghĩa là làm đồng lõa cho nó. Ấy cũng chỉ tại rờ 2.000$.

Vậy mà tôi cũng vưng lời nó. Không vưng sao được ! Giấp nó có một cuốt mà ăn ngon ăc lành được hai ngàn đồng bạc, sẻ lại không ham ? Tôi mở cửa, vừa lò đầu ra đã gặp ông chủ ở phòng rồi. Ông ta thấy tôi lật đật xây lưng đi chỗ khác, song tôi đã nghi cho ổng nầy giờ rình mò tôi rồi :

Tôi vào và nói :

— Chờ chuyện gì thì làm riết đi, kẻo người ta thấy mà khốn.

Anh ta ôm hai gói, tôi ôm hai gói đi xuống thang, ra ngoài đường. Cái xe cabriolet nhỏ của anh ta đậu cách đó chừng mười thước, hai đứa ôm bốn gói sắp vào nệm xe rồi trở lên ôm xuống mấy gói á-phiện đó nữa. Chỗ chuyên hai ba lần mà không thấy dạng ông chủ phòng ngủ, tôi yên tâm lắm. Nội khách sạn đây có mình ổng là coi bộ tọc mạch hơn ai hết, ổng không có ở đây còn sợ gì nữa. Mấy anh bồi phòng ngó chừng tôi chở chuyện, không nói chi hết, đường như mấy anh không cần biết đến làm gì.

Hai đứa tôi chở đã được hai mươi bốn gói rồi. Hết thảy là hai mươi tám gói, còn bốn gói nữa thì tôi lãnh được hai ngàn đồng bạc.

Song tôi nghi cho thằng Trần-anh-Hùng gạt tôi rồi không đưa tiền cho tôi, lại nhè đông mất... nên tôi có hơi lo ra. Anh ta đoán trúng ngay tim đen của tôi nên nó :

— Thầy đừng sợ. Còn bốn gói ở trên chở hết rồi tôi đưa tiền cho. Và chẳng nếu tôi không đưa tiền cho thầy thì thầy cứ việc kêu lính lại chỉ mấy gói á-phiện trong xe thì tôi bị bắt chớ có khó gì !

Tôi nghe nói càng có lý nên theo anh ta, trở lên phòng ôm luôn mấy gói chót. Song rồi trong lúc lên thang anh ta vấp một cái rồi ngồi ôm chơn hít hơi hoài. Tôi thấy vậy bèn dục :

— Sao ? đau nặng hay nhẹ lên mau chở đỡ đi đặng tôi có nghỉ chớ !

— Không sao, tôi đau lắm. Thầy cứ việc lên trước đi, rồi tôi sẽ lên sau. Còn có bốn gói nữa mà gấp gì. Phải có thang máy thì mình nầy giờ đã làm rồi ông chuyện rồi !

Tôi lại cũng nghe lời anh ta nữa, nên tôi lên một mình. Song vừa bước vào cửa thì ba bốn người ở đâu không biết, ùn ùn bỗ lại ôm chặt tôi. Tôi vưng vẫy, ôm ấm, có lẽ ở chỗ thang Trần-anh-Hùng nó hay, nên tôi đông vùng vẫy mà tôi còn nghe như là nó đang chạy. Thôi hai ngàn đồng bạc lại đi đời nhà ma rồi còn gì mà kể.

Cũng trong lúc ấy ông chủ phòng ngủ lại gần tôi, cười mà nói :

— Thầy tệ thì thôi ! Làm bảo không lo bồn phận lại nhè đi buôn á-phiện ăn cái mẻ bị bắt như vầy.

Nói vậy ông cũng nghỉ tôi..

Một người lính kín đang siết tôi xen vào mà nói :

— Nghỉ nan gì. Chính mình ông chủ phòng ngủ rình thấy nên kêu tuổi tôi lại bắt chớ mấy đây !

Thật từ lúc tôi ra trường tới bây giờ, tôi mới thấy có người kêu tôi là « chú mầy » lần thứ nhứt.

(Mai sẽ tiếp).

Khăn đen Suối-đờn

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặt riêng tây theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân, số phí tôi chịu. Qui ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem mấy đờn sau để bề lựa khăn cho vừa ý.

Bùng và nhiều gờ kiểu mới giá... 3$50
Bùng và nhiều gờ hạng nhứt..... 2.50
Cằm nhung nhiều giá..... 2.00

NGUYỄN-V.-BÚP
Chủ Suối đờn
(gần Lai-thiêu) *(gare) Bình-nhâm*

Muốn bán

Một cái xe-hơi Fiat, type 509 7 mã-lực—5 chỗ ngồi — Bé ngoài giàng trong còn mới — Mô-tơ mới thay. Cả vỏ ruột bánh-xe cũng đều mới. Và có đủ đồ phụ tùng.

Ngài nào muốn mua, xin đến nơi báo-quán « Luc-Tinh Tân-Văn » 57 rue Lucien Mossard, mà thương-lượng.

Hội Vạn-quốc Tiết-kiệm

HỘI NẶC-DANH PHÁP ĐỂ THIẾP VỐN

Tư-bổn của Hội: 1.000.000 tượng và 8.000.000 quan phát-tặng.
(Tất cả đã đóng rồi)

QUẢN-LÝ CỘI ĐÔNG-PHÁP.
26, đường Chaigneau. — SAIGON
Chi nhánh ở tại Hanoi số 53, Đại lộ Francis-Garnier
Hội tư dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Tiền dự-trữ có để tại kho

Kỳ sổ số hồi vốn những vé Tiết-Kiệm
ngày 28 Juillet 1933

Ông Brandela Tổng-lý Đông-Pháp Ngân-hàng thuộc viên bên Trị-sự Cố-vấn Chủ-tọa.

Ông Gaston Bertin và ông Võ-truong-Tho thị chứng.

Xổ số lần thứ bảy mươi cho những vé cách thức số 2

Hạng-bộ 517 được ra.

Trong Hạng bộ 517 nầy có năm vé Tiết-kiệm đóng đủ kỳ, số: 2287-7246-7260-8764 và 9753.

Vé Tiết-Kiệm số 2287 của ông Bồn-Vân, Bộ-học trường «Queiqueco tại Huế, được hồi lại theo giá tư bổn của mình để là :

MỘT NGÀN ĐỒNG

Vé nầy vô số ngày 1er Octobre 1928 sẽ mãn dặng 58 kỳ, mỗi kỳ là tám đồng, cộng lại là $464,00

Vé Tiết-kiệm số 7246 của ông Trung-Suong tự là Tertuien, ở đường Phaserem, Pura-t, được hồi theo giá tư bổn của mình để là:

NAM TRĂM ĐỒNG

Vé nầy vô sổ ngày 27 Mars 1933 sẽ mãn dặng năm kỳ, mỗi kỳ là tám đồng, cộng lại là: $320,00.

Vé Tiết-kiệm số 7260 của ông Trau-van-Kieu, thơ-ký tại quận Cauquan (Travinh), được hồi lại theo giá tư bổn của mình để là :

HAI TRĂM NĂM CHỤC ĐỒNG

Vé nầy vô sổ ngày 27 Mars 1933 sẽ mãn dặng năm kỳ, mỗi kỳ là hai đồng, cộng lại là: $10,00.

Vé Tiết-kiệm số 8764 của ông Si-n-Cuhot ở Phonchhnoykhet (Siemreap), được hồi lại theo giá tư bổn của mình để là :

NAM TRĂM ĐỒNG

Vé nầy vô sổ ngày 23 Mai 1933 sẽ mãn dặng ba kỳ, mỗi kỳ là bốn đồng, cộng lại là: $12,00.

Vé Tiết-Kiệm số 9753 của ông Le-van-Cho, ở đường Armand Rousseau, Cholon được hồi lại theo giá tư bổn của mình để là:

HAI TRĂM NĂM CHỤC ĐỒNG

Vé nầy sổ ngày 7 Juillet 1933 mới đóng dặng một kỳ là hai đồng mà thôi.

Xổ số lần thứ ba mươi bảy cho những vé cách thức số 3

Hạng-bộ 1102 được ra.

Trong Hạng bộ 1102 nầy có một vé Tiết-kiệm số 1205 của ông Nguyễn-văn-Hào, thương phàn ở tại Pakse, được hồi lại theo giá tư bổn của mình để là:

MỘT NGÀN ĐỒNG

Vé nầy vô sổ ngày 18 Avril 1933 đóng dặng 10 kỳ, mỗi kỳ là 10 đồng, cộng lại là: $256,00.

Xổ trả tiền lời cho những vé cách thức số 3

Tiền lời trả kỳ nầy là: $148,64.

Vé Tiết-Kiệm số 473 của cô Pham thị-Hạnh, có Giao tại trường Xom-cui, đường Phong-Phu (Cholon) được ra đường tiền lời nầy. Song vé nầy là vé phần tư, nên đồng đương có một phần tư tiền lời mà thôi. Còn ba phần tư kia thì chiếu theo điều-lệ, phải trả cho ba vé phần tư kể theo số thứ tự biên trong sổ. Ba vé phần tư kể theo là :

Vé số 479 của bà Nui-xau-Khuong, thương-gia tại Quảng-ngãi;

Vé số 482 của Vo-quang-Quynh ở tại Tourane,

và Vé số 498 của ông Le-Trung-Hue, Thợ-bạc tại Tanan.

Bốn vé phần tư nầy được hưởng một vé một số tiền lời là: $112 16.

Xổ số bồi vốn kỳ tới nhằm ngày thứ hai, 28 Août 1933 bảo giờ chiều tại hãng chánh của Bổn-hội bên cõi Đông-Pháp ở đường Chaigneau số 26, Saigon.

LƯU Ý: Hội cần dùng nhiều người có đủ tư cách làm Đại-lý cho Bổn-hội.

Pensionnat VÕ-THÀNH-CỨ
205, rue Frère Louis 205
(ngan trai linh tập Ô-Ma) **SAIGON**

Trường cao rào, rộng rải mát mẻ, có rào tường bốn phía, có sân thể thảo, có hồ tập lội (piscine). Một cựu giáo viên có nhiều lịch duyệt và kinh nghiệm là M. Võ-thanh-Cứ, văn khoa tú-tài, đứng chủ trương. Dạy từ lớp đồng-ấu (Cours enfantin) cho đến lớp đệ nhị niên cao-đẳng tiểu-học (2e Année complémentaire). Lãnh nuôi cơm tháng cho học trò externe trường étrangère. — Giáo-sư lựa rong những ông khoa-mục đủ tài đức để dạy dỗ trẻ em. — Tiền ăn học rẻ hơn các nơi, xin xem bổn điều lệ của trường thì rõ.

Tựu trường ngày 2 AOUT 1933

Thơ từ dặn chỗ trước hoặc hỏi han đều chi thì xin gởi cho:
Monsieur VÕ-THANH-CỨ
205, rue Frere Louis 205 — SAIGON

NHƯ-VÂN NỮ-LƯU HỌC-ĐƯỜNG
-:- CANTHO -:-
(Trường tư thục con gái dạy Văn-học và Nữ-công)

Sửa lại trường xuống rất nhẹ.
Sửa đổi cách dạy cho học-sanh mau tấn phát.
Thêm thầy Nữ-công mới.

Tiền trường:

	Ở trong	Ở buổi trưa	Ở ngoài
Nữ công	14 00	7.00	4.00
Lớp nhứt	16 00	8.00	4.00
» nhì	15.00	7 50	3 00
» ba	14.00	7 00	2 50
» tư	13 00	6.50	2 00
» năm	12 00	6.00	1 50
» sáu.....	12.00	6 00	1.00

Ngày tựu trường: 8 AOUT 1933

Quí ông bà nào có con em muốn cho lưu học xin viết thư cho:
Madame HUỲNH-NGỌC-NHUẬN,
Fondatrice de l'Institution Nhu-Van à Cantho.

TỪ 1er AOUT 1933
NGUYỄN-AN-NINH
LUẬT-KHOA CỬ-NHƠN
TRẠNG-SƯ CỐ-VẤN
mở Phòng văn tại Saigon đường Lagrandière số nhà 95 bis
Và có lãnh làm đơn từ
LẤY TIỀN CÔNG THẬT RẺ

Trường VÕ-VĂN
-:- CANTHO -:-

Thi sơ học ngày 6 Juin 1933 31 trò ưng cử, trúng tuyển đặng 22. Trường có năm thứ nhứt và thứ hai (1re Année et 2e Année du cycle primaire supérieur) Bổn trường lập lớp 2e Année vì năm nay nhà-nước có mở hội thi (Diplôme d'études primaires supérieures franco-indigènes) tại Cantho và lãn lãn cũng lập thêm cho tới năm thứ tư đặng tiện bề cho học sanh học khỏi đi xa. Bổn-trường lại có Cours Spécial để giúp học sanh đã học lớp nhứt hay là đã có sở học cấp bằng rồi để bề thi cử vào năm thứ nhứt (1re Année Trường lớn.

LỚP	Ở trong	Ở ngoài
2e Année ...	18$50	7$00
1re Année ...	17 50	6 00
C. Spécial..	16.50	4.00
Lớp nhì ...	16 50	4.00
» ahì....	15 00	3.50

LỚP	Ở trong	Ở ngoài
Lớp ba ...	14$50	3$00
» tư ...	14.00	2.50
» năm..	13 50	2.00
» sáu..	13.00	1 50

Xin nhớ ngày tựu trường: 8 AOUT 1933 nhằm ngày 12 tháng năm Annam.
Bốc-học: NGUYỄN-VĂN-THƯỢNG.

TÂN-Á! TÂN-Á!
Cuộc thi rất lớn!

1° Sửa bài quốc-văn
2° Họa văn thơ

Nhiều phần thưởng trọn giá trị-trình và các món đồ ưng xin coi trong « Tân-Á lại-chí » số 7 (Juin 1933).

Xin liệt qui độc-giả làm ơn sửa giùm bài quốc-văn và mới các ngài thi sẽ học nơi Tân-Á. Báo-chí rất cần ơn.

Hai cuộc thi trên đây tới ngày 15 Juillet là hết hạn thâu bài.

PHONG QUẢNG-CÁO
và
TRƯỜNG HỌC XE-HƠI | Học mão xe nhỏ 28$ — xe lớn.. 35$
Chủ-nhơn: TRỊNH-HƯNG-NGÃU
95 bis, Rue Lagrandiere -:- SAIGON
Chỗ đáng tin cậy

HỎI CÁC PHỤ HUYNH HỌC SANH

Từ khi người Pháp sang qua mở mang xứ nầy thì các ngài đều hiểu rõ nền Âu-học là cần, nên người thì gởi con sang Pháp, kẻ tìm trường nầy trường nọ cho con học; mục đích mong sao cho con mau thành tài. Song cũng nhiều người bất mãn, vì gởi con đi đủ học xa cô chiều điều bất tiện, mà còn tìm không trường cho đúng đẳng thì thật là khó khăn. Nên ông Leuret, cử-nhơn khoa văn-chương triết-học, nguyên cảnh sở Cứu-tế toàn-quyền Đông-Pháp, khi đi diễn-thuyết ở các tỉnh trong Nam ngoài Bắc con nhờ lời yêu cầu của các ngài, mà ngày nay đã mở một trường rất lớn ở Hanoi để dem các tài giáo-hóa trong khoảng hơn hai mươi năm trời bên Pháp mà dạo luyện cho con em Việt Nam. Trường nầy tức trường

Lycœum libre Hong-Bang

tuy mới nở mà nền học nổi rõi đã có non hai ngàn học-sanh: nào Tàu, nào Nhựt, nào Tây, Annam. Gần mến Xiem-la, Ai-độ, Trung, Nam, Bắc, ba kỳ đều tới học; kẻ tin bằng tây (C. E. P. F. B. E. B. E. P. S., B. S., Bacc., métro.) người tin bằng lớn xưa (C. E. E. I., C. E. P. F. I., D. E. S. P. F. I., Bacc. lo it) cũng đông như thế ấy vì từ trước đến giờ mới có trường, từ nầy mới lập cấp mở đến bậc Tú-tài và dạy đủ các ký thi, mà quy mô kỷ lưỡng như các trường có tiếng bên Pháp.

Trường ở giữa Hanoi, trong ra ba mặt phố (Jules Ferry, Cathédrale, Lamblo.) trong một khu đất rộng, nơi một vẻ thước vuông có sân chơi mát mẻ, cây cối um sùm, có chỗ cho lưu học sanh *ăn ở ngay trong trường*, tiền ăn mỗi tháng 15 đồng, còn tiền học các lớp như sau đây.

Enseignement Franco-Indigène	Tarif des droits d'études	Enseignement français
1 — Cycle Primaire		1 — classes Elémentaires
a Cours Preparatoire	18$	a) Classe de Dixième
b » Enfantin	4.50	b » Neuvieme
c » Moyen 1er et 2e ann.)	2.00	c » Huitieme
d) » Supérieur	2.5	d » Septieme
2 — Cycle primaire Supérieur franco indigène	Tarif	2 Classes dites de grammaire du Cycle secondaire français
a. Cours de 1re année	4$50	a) Classe de Sixieme
b » 2e année	5.50	b » Cinquieme
c » 3e année	6.5	c » Quatrieme
d) » 4e année	7.50	d » Troisieme
3 Cycle secondaire de l'Enseignement local	Tarif	3 — Classes d'Humanités
a 1re Année	15$ 12	a) Classe de Seconde
d 2e Année	16 12	d) » Premier
c) 3e Année	17$ 15	c Philosophie ou Mathématiq

Chỗ ăn ở trong trường có hạn, ai muốn ở phòi viết thơ xin trước để

Monsieur le Directeur du Lycœum libre Hông-Bàng -:- HANOI

N. B. — Niên học 1933-34 sẽ bắt đầu vào ngày 1er Septembre hồi 7 giờ sang.

Lớp nghỉ hè bắt đầu giảng từ 26 Juin đến 26 Août 1933

Ai muốn có quyển điều lệ thì xin hỏi nhà in Imprimerie de l'Union Saigon, 37, *rue Lucien Massard.*

Niên học mới rồi đã có 145 học-sinh trúng tuyển các kỳ thi.

AUX JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner un lait riche et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérement ceux qui, bien que agréables, sont ou nécistes ou de digestion malaisée.

Prix commerciaux de l'alimentation journalière, adopte comme premier repas comme goûter, et le plus souvent possible comme soi-disant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain riche, fécond, véritable poème de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux, il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des déjeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

ENVOI FRANCO D'UNE BOITE-ECHANTILLON

167

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

Modern' Laboratoire de prothèse dentaire
LAM-QUANG-SI
DENTISTE
Phòng trồng răng, chuyên môn trị đau răng.
Sớm mai từ 7 giờ tới 12 giờ — Buổi chiều từ 2 giờ tới 8 giờ tối.
N 79, *Rue Vannier (Cho-ci)* SAIGON.

AI MẮC BỆNH
THUỐC HƯƠN
Lực-Tỉnh BÉHAUT
XÒ
CỨU AN
và an dưỡng trong phong
Thuốc hườn nầy để uống lâm và có
mau lắm tại xổ rất êm thấm.
Bán tại

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF
Vệ-sanh TỪU
của Lirongy RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cũng là trán kiện tinh thần, hết kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm nên thấy ngày xuân đã thốn mốn, hễ uống rượu nầy vô, thì đã dàng cử lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 194-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, CHOLON.

cái bệnh ho mà nó ám ta, nó làm cho ta nhọc,

no không giới ta ra lực nơi, kẻ từ khi ta thấy tự nhiên lạnh sau một buổi nóng nực; cái bệnh ho ấy mà nó làm cho cô ta nóng như đốt sẽ biến mất nếu ta chịu thì

BỆNH HO - SỔ-MŨI
HO NẶNG SƯNG CUỐNG PHỔI

sẽ chữa khỏi hẳn, không có gian giảng nếu lúc tử mới nắc phải (hết ơn), lớm giọng, ho gió, mà ta giữ cuống phổi ta và dùng ngừa thứ

THUỐC VIÊN
BRONCODYL

Nhuốt rất rẻ rang, bất cứ lúc nào cũng được. Ta thấy kiến hiệu ngày: biết ho, khỏi sổ mũi mà lại bết cả thân thể ta được khỏe mạnh.

Bán đứng hàng ở các hàng bào-chế và ở Pharmacie Centrale J. MUS ở Saigon

SÁCH RẤT CẦN ÍCH
cho thầy giáo dễ dạy trẻ em đọc
và cho trẻ em dễ học tiếng Langsa

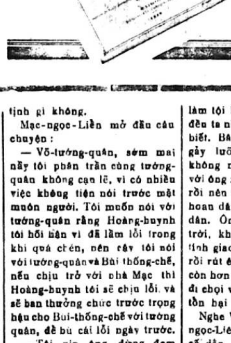

của Ông A. CHAMBON
Inspecteur de l'Instruction Publique à Hoc-Chinh ở Nam-Kỳ soạn

CÓ BÁN TẠI
IMPRIMERIE DE L'UNION
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Massard
SAIGON

Cours NGUYỄN-DU

Directeurs ... PHAM-QUANG-ĐỚI
HỒ-VĂN-ĐÁNH

85, Rue Dixmude

Tựu trường: 3 OUT 1933

Trường «NGUYỄN-DU» thành lập ra trong thời khuẩn bách mà đặng đứng vững trong vòng hai năm nay là bởi trước sau vẫn không đổi cái tinh trường chung của tất cả con em của thợ thầy bị sụt lương, của nông gia đem chỉ gửi lúa rẻ bán trâu.

Có mở từ Cours Enfantin đến 4e Année.

Có mở riêng một lớp dạy toán Pháp-văn (français) và thơ toán (comptabilité) để rước học sanh lớn tuổi muốn học thêm đặng đổi nghề tốt về buôn bán hay là ra giúp việc cho nhà buôn.

Học-phí rất nhẹ

	Interne	Externe
4 Année	24.—	11$
3 Année	23.	10.
2 Année	20.—	7.
1 Année	20.	7.—
Cour Supérieur	17.—	5.—
Cours Moyen	14.	3.—
Cours Elémentaire	14.—	3.—
Cours Préparatoire	12.—	2.—
Cours Enfantin	12.	2.—
Cl... français et de Comptabilité	24	8.—

Như dặn cho trước và xin prospectus của trường — Tuo từ gởi cho:

M. HỒ-VĂN-ĐÁNH
Directeur technique
Cours « NGUYỄN-DU »
85, Rue de Dixmude — SAIGON

VĂN-SỸ — NAM SỬ TIỂU-THUYẾT SỐ 40

THÂN-KHÚC TƯỚNG-QUÂN

Võ-phi-Long

X

Tại Mục-giang, Mạc-ngọc-Liễn đại bại Hoàng quân thua, Mạc-mậu-Hiệp bỏ Thăng-long.

Tiếp theo

Trong hàng tướng-sĩ có kẻ xầm xì:

— Quan-văn-Trường ngày xưa một đao đi phó-hội, người ta đã khen là gan quá rồi, Võ-phi-Long không ngựa, không liên-hườn thần-khúc mà dám đến đây, bắt là mình đồng gan sắt.

Mạc-ngọc-Liễn tiếp rước Võ-phi-Long vào đình trại, mời ngồi tử tế rồi sai quân rót rượu, dọn món ăn lên.

Tuy ngoài mặt hai người cười nói lễ phép với nhau, nhưng trong lòng hai người đều nghi ngại ngại, lo lắng không biết, tục nầy thì còn thù tục, lát nữa mới ra sao đây. Nhưt là Võ-phi-Long, một mình đến giữa chốn muôn vạn quân nghịch, lại không cầm khí giới gì cả, như thân cá nằm trên thớt, nên tuy mặt chàng tỉnh tuồng song trong lòng chàng rất áy náy lo sợ.

Mạc-ngọc-Liễn rót rượu mời uống, Võ-phi-Long liếc mắt dòm kỹ coi rượu trong ly Mạc ngọc-Liễn uống và rượu trong ly của mình có phải chung một nước rõ ra chăng. Mạc-ngọc-Liễn dùng trước rồi chàng mới dám dùng theo.

Ngồi ăn uống ngang mặt Mạc-ngọc-Liễn, Võ-phi-Long cứ ngó mãi ở bốn phía coi có động tịnh gì không.

Mạc-ngọc-Liễn mở đầu câu chuyện:

— Võ-tướng-quân, sớm mai nầy tôi phân trần cùng tướng-quân không cạn lẽ, vì có nhiều việc không tiện nói trước mặt muôn người. Tôi muốn nói với tướng-quân rằng Hoàng-huynh tôi hồi hôm vì đã lầm lỗi trong khi quá chén, nên cây tôi nói với tướng-quân và Bùi-thông-chế, nếu chịu trở với nhà Mạc thì Hoàng-huynh tôi sẽ chịu lỗi, và sẽ ban thưởng chức trước trọng hậu cho Bùi-thông-chế với tướng quân, để bù cái lỗi ngày trước.

— Tôi xin ông đừng đem chuyện thưởng ban hàm trước ra mà nói với tôi. Lúc tôi còn giúp binh Mạc, giúp lão Thái-sư Nguyễn-Quyện mà đánh Trịnh-Tùng, mấy lần lão Thái-sư Nguyễn-Quyện muốn tiến cử tôi, đặng vua cho tôi làm quan, mà tôi đến từ chối cả kia mà. Ông cũng đừng chữa lỗi cho lịnh Hoàng-thượng. Hoàng-thượng làm tội lỗi đã nhiều, dân chúng đều ta nha thiết xĩ ai lại không biết. Bây giờ ông có nói đến gầy lưỡi đi nữa thì tôi cũng không nghe đâu. Tôi nói thật với ông: Nhà Mạc đã hết thời rồi nên trời mới khiến vua Mạc hoan dâm vô độ, làm mất lòng dân. Ông nên thuận theo cơ trời, khuyên vua Mạc nên bàn tính giao cơ đồ lại cho nhà Lê rồi rút êm về một chỗ trú thân, còn hơn là đem binh đem tướng đi chọi với binh nhà Lê để cho tổn hại sanh linh.

Nghe Võ-phi-Long nói, Mạc-ngọc-Liễn đã giận rồi song còn cố dằn, mà nói:

— Binh Mạc đánh với binh nhà Lê, mới thua có một trận, đã chắc gì Lê lấy được cơ đồ nhà Mạc mà tướng-quân lại bảo phải nhường?

— Binh Mạc chưa thua, nhưng mà rồi cũng thua. Nhà Lê binh đông, tướng mạnh, còn bên Mạc mất cả các đại tướng, dầu mới thua có một trận, song tôi nhắm cơ đồ nhà Mạc không còn bao lâm ngày sẽ qua tay nhà Lê.

— Sao tướng-quân biết binh Mạc hết đại tướng? Hay là tướng quân tưởng trừ lão Thái-sư Nguyễn-Quyện, Nguyễn-soái Trần-bá-Niên và Bùi-thống-chế ra thì binh Mạc không còn ai nữa chớ chi. Thống-chế Bùi-văn-Khuê và Nguyễn-soái Trần-bá-Niên có đâu Trịnh-Tùng đi nữa, tướng-quân có giúp họ mà đánh Mạc đi thua Vã chăng, tôi biết tướng-quân không giúp Trịnh-Tùng lâu đâu.

Võ-phi-Long chuốm chiếm cười mà hỏi:

— Sao ngài biết tôi không giúp Trịnh-Tùng lâu?

— Vì Trịnh-Tùng là người thù của tướng-quân.

Võ-phi-Long cúi đầu xuống ngẫm nghĩ. Mạc-ngọc-Liễn đã đoán trúng tim đen chàng. Thấy chàng làm thinh một chập, Mạc-ngọc-Liễn, nghĩ không hơi đâu mà nói dông dài với chàng nữa, nên nói ngay:

— Võ-tướng-quân, tôi nói lẽn nầy là lần chót. Tướng-quân nên bỏ Trịnh-Tùng, về giúp nhà Mạc để trả thù cho lão Thái-sư Nguyễn-Quyện và Công-tử Nguyễn-Trang.

— Không được.

— Võ-tướng-quân, nếu tướng-quân không chịu bây giờ, sau ắn năn thì đã muộn.

Võ-phi-Long nhứt định không là không. Mạc-ngọc-Liễn khuyên dụ cạn lời, hứa đủ mọi việc mà chàng cứ lắc đầu.

Tùng thế, Mạc-ngọc-Liễn mới tính cho tướng-sĩ ra bắt chàng.

Võ-phi-Long nghe, liếc dòm Mạc-ngọc-Liễn, thấy vẻ cứ ngó tứ phía, biết rằng binh tướng của Mạc-ngọc-Liễn mai phục chẳng bao xa, bèn vậy chàng đã đề phòng. Chừng thấy Mạc-ngọc-Liễn đợm mẫu kêu tướng-sĩ ra bắt, chàng biết ở trong đình trại là chỗ chật hẹp, cự với mấy chục người chắc khó thoát thân nên chàng đứng dậy. Mạc-ngọc-Liễn quảng chén xuống đất ra hiệu lịnh, chàng lẹ chơn nhảy ra sân. Bốn phía quân đã bao phủ đông nghẹt cả. Bốn mươi tướng-sĩ của Mạc-ngọc-Liễn cũng kéo ra theo sau. Võ-phi-Long thấy đã thấy đều khí giới sẵn bổi, lại thấy quân bao dầy mấy lớp, biết mình khi nầy ý sức không đem liều-buôn thân-khác theo là bậy. Thấy một tên quân cầm đao đang hầm hừ, Võ-phi-Long nhảy tới, lẹ chơn đá một đá, giựt đao, rồi nhảy đứng giữa sân, nói lớn lên:

— Mạc-ngọc-Liễn, mi mời ta sanh để sai quân-sĩ bao giết ta, hèn nhát quá. Ta đố đứa nào dám vào đây?

Mạc-ngọc-Liễn bỏ liều một tiếng bốn mươi đồng sĩ áo vào một lượt.

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire NGUYỄN-VĂN-THIẾT
Rue Lucien Massard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢI

ESSENCE
LOTION
POUDRE
SAVON
BRILLANTINE
TẤT THƯỢNG HẠNG

ADOREIS

Gellé Frères Paris

Ở PARIS

các bà xin đẹp muốn giữ cho da mặt được mịn màng hoài thì dùng

CRÈME SIMON

thật hiệu nghiệm, hợp theo vệ-sanh, giúp ích nực và dược việt dùng.

Mỗi buổi sáng và chiều, khi rửa mặt tô cho dương trước, thoa vào lần sẽ thấy hiệu nghiệm liền.

Qui bà khó-nc cần thật lựa thứ nào chắc, qui bà nên hãm một thứ đó mà thôi.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khỏi, xin dùng :
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo dùng tờ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hang bao-chế tây.

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PI-LUIN LỜ PANH KÔ

(PILULES PINK)

RẤT THẦN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ TIÊU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và tẩm nhuận các cơn tây, thuốc nầy làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dầy chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc đem thân hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn, các bịnh trở thì lớn sổ và bịnh trở về già, bịnh đau bao-tử, bịnh nước đầu, bịnh cần lực mất mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bao-chế tây

Enterobyl

ANG-TÊ-RÔ-BI-LỜ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng nống 2 muỗng nhỏ (muỗng nống cà-phe) thuốc hột nầy pha vào nước lã.

Thiếu chất ở lá gan
Bịnh táo kết
Bịnh cầy mồn
Bịnh ngoài da
Bịnh ở các xứ nóng

E. DEHAUSSY, là quan đốc-tờ khoa vệ-tử, tốt nhân khoa cách-trí Nguyên làm đầu coi các công việc thực hành ở đại học môn thuốc, sẽ tế Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÀNG BÁO CHẾ TÂY

Saigon : Pharmacies MM. SOLIRÈNE, BARBERousse, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN

THUỐC TIÊT ĐỘC NGỪA — HẠC 1/2 0 TIỆT SỐT V. V.

TA LOC

Máu e bằng thuốc

SAN-SÔ-PA-RAY

PA-RI-DI-EN-NỜ

(Sans nouille, Parisienne)

Thuốc chữa đủ môn rất công-hiệu để chữa bịnh người đa

Bán tại khắp các hãng bào-chế tây

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 5, rue Vieille PARIS

Thu trai chí dị

Chuyện nàng Tiêu-Nhi

Ấp Đăng, có hai vợ chồng tên Triệu-Vương, thành tâm thờ Phật không ăn thịt, chẳng uống rượu, trong nhà cũng dư đủ chút đỉnh, có một đứa con-gái tên là Tiêu-Nhi, vừa xinh, đẹp vừa thông minh, bọ Triệu tăng tiếu như ngọc, lên 6 tuổi, khiến đi với anh là Trường-Xuân theo thầy học lớp văn chương; học có 5 năm mà ngũ-kinh đã thuộc lấu.

Bạn học một trường có chàng Đinh-Sanh, tự là Tử-Mạch, lớn hơn nàng 3 tuổi, cũng là người văn thái phong-lưu, hai đàng đèn yêu mến nhau; Đinh-Sanh lên về thưa cho mẹ hay, và xin cầu hôn với bọ Triệu; mà bọ Triệu lại chờ cho được con nhà đại-gia, nênkhông chịu gả.

Chẳng bao lâu bọ Triệu lại mê hoặc theo đạo Bạch-liên-giáo, đến khi Tử-hồng-Thu làm phán rồi, thì trọn cả nhà bọ Triệu đều phải theo quan giặc. Nàng Tiêu-Nhi nhớ có bảy chữ sấu, nên sang lăng tâm; nao những pháp tuyên bình bằng giấy, ngựa bằng đậu gì, nẻ nàng nghe thấy một lần thì nàng đã thông thạo liền. Những con-gái nhỏ mà cojo theo làm đệ-tử của Tử-hồng-Nhơ, cộng là 6 đứa, mà chỉ có một mình nàng Tiêu-Nhị là thông minh trí xảo hơn nêi, nhơ đó mà được bọ Tư truyền nết đạo thuật cho nàng; con bọ Triệu cũng nhờ có con-gái của mình, nên cũng được bọ Tư tin dụng mà phú thác những việc quan trọng.

Lúc bấy giờ, Đinh-Sanh đã được 18 tuổi, thì tương cũng vừa mới đậu, mà chàng cũng chẳng chịu luận hôn với nơi nào khác nết, vì ý chàng chẳng bỏ quên nàng Tiêu-Nhị. Bèn lén trốn đến cửa quan giặc, được vào làm duy-hạ cho Tư-hồng-Nhơ. Nàng thấy chàng thì mừng, lấy ma dài chàng khác hơn bực thường; nàng lại nhơ làm đệ-tử của bọ Tư, nên cha mẹ không hay cầu tước nàng phẩm thì đêm ngày mắc ra vào ra lo việc quan-vụ, nên không được rảnh. Nơi vậy ma Đinh-Sanh mới được gần gũi với nàng.

Đêm kia hai người ngồi đàm luận với nhau cho đến canh ba, Đinh bèn dưỡi liết bọn gia-dịch ra rồi nói nhỏ với nàng rằng: « Kẻ tiểu-sanh mà vào đây, chẳng may ai khoanh có biết được tắc dạ nầy chăng? »

Nàng đáp rằng: Không biết. Đinh lại nói: « Tôi không phải ham theo quân giặc ngụy, có trông mong về việc phan-long phụ-phụng chi sấu; thiệt tình là vì nàng mà sớ ư tôi phải vào đây; cho bọn tá-đạo nầy mà nó làm chi cho nên việc, tảo vắng rồi đây chúng nó cũng phải bị giết vong, nàng là người thông-minh, không biết nghĩ đến chỗ ấy hay sao? Nếu nàng chịu theo tôi mà trốn đi thì mới chẳng uổng một tấc lòng thành của tôi đây vậy. »

Nàng nghe nói rồi cúi đầu làm thinh, suy nghĩ một hồi, dường như chiêm-bao mới tỉnh, bèn nói với chàng rằng: « Bỏ cha mẹ, mà đi thì là bất nghĩa, vậy để tôi nói với cha mẹ tôi đã. » Nàng liền vào, lấy đều lợi hại mà tự trâu cho cha mẹ nàng nghe, mà bọ Triệu không chịu tỉnh ngộ, lại nói rằng: « Thầy mình là Thần-nhơn há có sai làm sao con. »

Nàng biết gian cang không được, bèn cài dâu lại cho tử tế, lại cắt ra hai con dêu giấy, rồi nàng với Đinh, mỗi người cỡi một con, đều cất lên bay ở ở như chim đại bàng. Trời vừa rạng sáng, đã tới bờ cõi đất Vu-hồ, nàng lấy tay nắm cỏ con đêu mà giựt lại một cái, tức thì đều đáp xuống liền; rồi, thâu hai con đều lại, đổi ra một cặp ngựa, cỡi với nhau, chạy riết đến xóm Sau-Âm, đổi rang mình chạy giặc, rồi mướn nhà mà ở; nhưng lúc hai người ra đi, vì lật đật nên không kịp cụ bị tiền bạc, Đinh-Sanh lấy làm lo lắng lắm, đi hỏi lối xóm mượn lúa, mà không ai bè cho mượn một thăng một đấu chi hết.

Còn nàng thì chẳng hề lo sự chi hết, cứ đem đồ nữ-trang ra cầm đở mà xài. Nơi xóm phía tây lại có một người họ Ông, ấy là một tay anh-hùng trong đám lục-lâm (ăn cướp) vậy.

Bữa kia nàng nói với Đinh-Sanh rằng: « Trong xóm có người giàu, thì ta có lo gì, cứ tiếp mượn đỡ ngàn vàng, coi hẳn có cho hay không? » Đinh lấy làm khó; e mượn không được. Nàng nói: « Thiếp sẽ khiến ra vui lòng cho vậy. » Bèn cắt giấy làm ra hình Phán-quan, để dưới đất, lấy lông gà úp lại để đó, rồi kéo Đinh lên vàng, ngồi uống rượu và giờ sanh châu-lẻ ra xem chơi với nhau mà chơi.

Một chập lâu bỗng nghe trống lòng có tiếng khua động, nàng liền đứng dậy và nói rằng: « Đã về tới rồi. » Vừa nói vừa giờ cái lông ra mà xem, thấy một tai vang dạy nhóc. Đinh sửng sốt và mừng rỡ chẳng cùng.

Cách ít bữa sau, có mụ-già ở bên nhà họ Ông bồng đứa nhỏ qua chơi, nhơn thuật chuyện lại rằng: « Một đêm họ chủ tôi đi chơi mới về, con dương khêu đèn mà ngồi, bỗng thấy đất vung nứt ra, sâu thăm thẳm, dòm không thấy day, có một ông Phán-quan ở dưới chỗ đất nứt ấy chung lên nói với chủ tôi rằng: « Ta là Tư-Độ ở dưới Địa-Phủ đây, nay Thái-san Đế-quân hội hết các vua dưới Minh-Tào, đăng tra xét bộ sổ những kẻ bạo-khách, phải cần dùng ngàn-đăng ngàn cây, mỗi cây nặng chừng 10 lượng, hễ ai thì được chừng một trăm cây, thì được tiêu rết tội lụy của mình. » Chủ tôi sợ quá, lật đật đốt hương vái lạy và đem đăng ngàn vàng, Phán-quan lấy rồi, chung xuống cỏ đất nứt, chỗ ấy bèn hiệp lại liền như cũ. »

Hai vợ chồng nghe nói thì làm bộ sửng sốt, dường như lấy làm lạ lắm vậy.

Từ đó mỗi lo cất nhà cửa, mua trâu ngựa, mướn tôi tớ, lần lần đã trở nên người giàu có. Những quan võ-lại ở trong xóm đem tay Đinh giàu, bèn rủ nhau đến cướp của Đinh. Nhằm lúc vợ chồng Đinh dương ngủ, giựt mình thức dậy, thấy đèn đuốc sáng lòa; bọn cướp đã tràng vào nhà, áp lại bắt Đinh, có một đứa lại thò tay vào rờ mới chỗ bụng nàng. Nàng vùng ngồi dậy đưa ngón tay lên, dường như thầy chùa bắt ấn, còn miệng thì hô rằng: Ngưng lại; Ngưng lại! »

(Mai tiếp).

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

Capital versé 120.000.000 Francs
Réserves au 31-12-30 110.568.454 Frs.

SIÈGE SOCIAL
96, Bd Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMEA
—PÉKIN—	THANH-HOA	
SHANGHAI	—HUE—	PAPEETE
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHÉRY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	—VINH—	

Correspondants dans le monde entier
Traite toutes Opérations de Banque

SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE

Location de Coffres Forts

SỮA NƯỚC TƯƠI

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

Là thứ sữa rất trong sạch, rất bổ dưỡng, dễ tiêu hóa, lúc nào dùng cũng tốt.

Thứ sữa nầy quả nhiên là đã có tiếng khắp hoàn-cầu.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả

QUẢNG-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP: SAIGON 26, đường Chaigneau
Chi nghánh ở tại Hanoi 83 Đại lộ Francis Garnier.

Muốn dự để
Lập tư bổn
Muốn có sẵng vốn
cho con cái lúc đôi bạn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Tài hãy mua vé cần hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM:
Vé 1.000 đồng. — trả mỗi tháng 8 đồng.
Vé 500 đồng. — trả mỗi tháng 4 đồng.
Vé 250 đồng. — trả mỗi tháng 2 đồng.

Đặng dự vào.
1°— Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.
2°— Cuộc chia 1/4 tiền lời của Hội, sau khi đóng đủ 2 năm.

Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đặng làm quảng lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt!

A Saigon: L. SARREAU, Pharmacie Normale, G. MOI, Pharmacie Centrale

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là là bịnh đau Can, tì phế phủ, không dè nó làm cho bịnh đau mỗi dây một lát mà thôi, bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch tang ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thêm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc-trướng, sình ruột sưng hạch tử sưng cuốt, đau gan, muốn cho chừng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, gầy gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cô trong trắng trứng gà đau hầu tắt, vì vậy lo và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Bởi thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc, để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào-bế ở thành JEUMONT tỉnh NORD.

GÂY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ

Làm cho Sung Tức mau mạnh, lấy là một vị thuốc của các Lương-y trừ bịnh.
Thuốc nầy tiệu hoá rất dễ dàng và có thể thuốc ra tánh rất. Các nhà thương tại thành Paris đều dùng nó.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

LÀ thuốc bổ một-tiếu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bịnh ở Gan, ở Dạ giấy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bịnh động huyết, bịnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên hiệu
G. ROCHER, Bào chế chuyên môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGNA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG:

Nhức xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhức gân, dái lợn cợn có cặn, đau bóc bo

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT
PASTILLES VICHY-ETAT
COMPRIMES VICHY-ETAT

Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối
Uống hai ba liều, khi ăn rồi thì để tiêu tung
Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn màu tiêu.

COI CHỪNG, TẨM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI:
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"
mới chắc là được thuốc bào chế tinh xảo và công hiệu

1897

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU

MORRHUOL CHAPOTEAUT

MO-RU'-ON SA ĐỒ-TÓ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhờm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tổn.*

Mỗi chai trở tại đường Vivienne Paris, miền bớt số 2

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

HÃY NÀI CÁI KỲ TÊN: MIDY

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lâu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bịnh sẽ khỏi ngay, lại xỉ làm việc dễ giang. Và, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nước khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chỉ định rất công hiệu cho các bịnh sau nầy:

Đau lưng	Nước tiểu đục	Cô cặn trong bàng-quang.
Bệnh thấp	Sưng bàng-quang	
Đau gang-thắt lưng	Quá lợi tiểu	Huyết sấu sinh nước tiểu vẩn
	Sưng mắt cá chân	

Một hộp 8f50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14f85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gởi mua tại nhà H. RINAC, Phiem, số 25 Phố Ferdinand, PARIS.